

טז (יח) דינין ופרענין תמני לך בכל-קרניך דיני אלהך
 יהב לך לשבטיך וידינון ית-עמא דין-דקשט:
 (יט) לא-תצלי דיין לא תשתמודע אפיין ולא-תקבל שחדא
 ארי שחדא מעור עיני חפמיין ומקלקל פתגמין
 תריצין:

(כ) קשטא קשטא תרדף בדיל דתחיל ותיבת ית-ארעא
 דיני אלהך יהב לך: ◻
 (כא) לא-תצוב לך אשרת כל-אילן בסטר מדבחא דיני
 אלהך דתעבד לך:

(כב) ולא-תקים לך קמא דרחק יג אלהך: ◻
 יז (א) לא-תכס קדם-יג אלהך תור ואמר דייתי בה מומא
 כל מדעם ביש ארי מרחק קדם-יג אלהך הוא: ◻
 (ב) ארי ישתבח ביניך בחדא מקרניך דיני אלהך יהב לך
 גבר או-אתא דיעבד ית-דביש קדם יג-אלהך למעבר
 על-קימה:

(ג) ואזל ופלח לטענת עממיא וסגד להון ולשמשא או
 לסהרא או לכל-חילי שממיא דלא פקודית:
 (ד) ויתחנא לך ותשמע ותתבע יאות והא קשטא כון
 פתגמא אתעבדת תעבדתא דא בישראל:
 (ה) ותפק ית-גברא ההוא או ית-אתתא ההיא דעבדו
 ית-פתגמא בישא דון לקרניך ית-גברא או ית-אתתא
 ותרגמנון באבניא וימותון:

(ו) על-מימר סהדין או תלתא סהדין יתקטיל
 דחיב קטל לא יתקטיל על-מימר סהדין חד:
 (ז) ידא דסהדיא תהיבה בקדמתא למקטלה וידא
 דכל-עמא בבתרתא ותפלי עבד דביש מביניך: ◻
 (ח) ארי יתפרש מנך פתגמא דינא בין-דום לדם בין-דין
 לדיו ובין מכתש סגירו למכתש סגירו פתגמי פלגת
 דינא בקרניך ותקום ותפק לאתלא דיתרעי יג אלהך
 בה:

(ט) ובאת לות-כהנים לנאי ולות-דינא דייתי ביומיא
 האנון ותתבע ויחנן לך ית פתגמא דדינא:
 (י) ותעבד על-מימר פתגמא דיחנן לך מן-אתרא ההוא
 דיתרעי יג ותטר למעבד ככל דילפונך:

טז (יח) שפטים ושטרים תתן-לך בכל-שעריך אשר יג
 אלהך נתן לך לשבטיך ושפטו את-העם משפט-צדק:
 (יט) לא-תטה משפט לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כפי
 השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים:

(כ) צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-הארץ
 אשר-יג אלהך נתן לך: ◻
 (כא) לא-תטע לך אשרה כל-עץ אצל מזבח יג אלהך
 אשר תעשה-לך:

(כב) ולא-תקים לך מצבה אשר שגא יג אלהך: ◻
 יז (א) לא-תזבח לילי אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום
 כל דבר רע כפי תועבת יג אלהיך הוא: ◻
 (ב) פיימציא בקרבך באחד שעריך אשר-יג אלהיך נתן
 לך איש או-אשה אשר יעשה את-הרע בעיני יג-אלהיך
 לעבר בריחו:

(ג) וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמשו או
 לירח או לכל-צבא השמים אשר לא-צויתי:
 (ד) והגד-לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון
 הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל:
 (ה) והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר
 עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריך את-האיש או
 את-האשה וסקלתם באבנים ומתו:

(ו) על-פיי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא
 יומת על-פיי עד אחד:
 (ז) יד העדים תהיה-בו בראשנה להמיתו ויד כל-העם
 באחרנה ובערת הרע מקרבך: ◻
 (ח) כפי יפלא ממה דבר למשפט בין-דום לדם בין-דין
 לדיו ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית
 אל-המקום אשר יבחר יג אלהיך בו:

(ט) ובאת אל-הכהנים הלויים ואל-השפט אשר יהיה
 בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
 (י) ועשית על-פיי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום ההוא
 אשר יבחר יג ושמרת לעשות ככל אשר יורה:

(יא) על-פי התורה אשר יורוד ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל:

(יב) והאיש אשר-יעשה בזרון לבלתי שמע אל-הכהן העמד לשרת שם את-יג אלהיך או אל-השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל:

(יג) וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: ◻

(יד) כִּי-תבא אל-הארץ אשר יג אלהיך נתן לך וירשטה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל-הגוים אשר סביבתי:

(טו) שום תשים עליך מלך אשר יבחר יג אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אחיקה הוא:

(טז) רק לא-ירבה-לו סוסים ולא-ישיב את-העם מצרימה למען הרבות סוס ויל אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הנה עוד:

(יז) ולא ירבה-לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה-לו מאד:

(יח) והיה כשבתו על כסף ממלכתו וכתב לו את-משנה התורה הזאת על-ספר מלפני הכהנים הלויים:

(יט) והיתה עמו וקרא בו כל-ימי חייו למען ילמד ליראה את-יג אלהיו לשמר את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשותם:

(כ) לבלתי רום-לבבו מאחיו ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: ◻

יח (א) לא-יהיה לכהנים הלויים כל-שבט לוי חלק ונחלה עם-ישראל אשי יג ונחלתו יאכלון:

(ב) ונחלה לא-יהיה-לו בקרב אחיו יל הוא נחלתו כאשר דבר-לו: ◻

(ג) וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם-שור אם-שה ונתן לכהן הזרע והלחנים והקבה:

(ד) ראשית דגנה תירשה ויצהרה וראשית גז צאנה תתן-לו:

(יא) על-מימר אורייתא די-לפונך ועל-דינא די-מרון לך תעבד לא תסטי מן-פתגמא די-חון לך לימינא ולסמאלא:

(יב) וגברא די-עבד ברשע בדיל-דלא לקבלא מן-כהנא דקאם לשמשא תמן קדם-יג אלהך או מן-דינא ויתקטיל גברא ההוא ותפלי עבד דביש מישראל:

(יג) וכל-עמא ישמעון וידחלון ולא ירשעון עוד: ◻

(יד) ארי תעל לארעא דיג אלהך יחב לך ותירתה ותתב בה ותימר אמני עלי מלפא ככל-עממיא דבסחרני:

(טו) מנאה תמני עליך מלפא די-תרעי יג אלהך בה מגו אחיך תמני עליך מלפא לית-לך רשו למנאה עליך גבר נכרי דלא אחיקה הוא:

(טז) לחוד לא-יסגי-לה סוסון ולא-יתיב ית-עמא למצרים בדיל לאסגאה-לה סוסון ויל אמר לכון לא תוספון למתב בארחה דהא עוד:

(יז) ולא יסגי-לה נשין ולא יטעי לבו וכספא ודהפא לא יסגי-לה לחדא:

(יח) ויהי כמתבה על פרסי מלכותה וכתב לה ית-פתשגן אורייתא דלא על-ספרא מן-קדם כהניא לואי:

(יט) ותהי עמה ויהי-קרי בה כל-יומי חייה בדיל דיילך למדחל קדם-יג אלהך למטר ית-כל-פתגמי אורייתא דהא וית-קנימיא האלן למעבדהון:

(כ) בדיל-דלא יירם לבה מאחיה ובדיל-דלא יסטי מן-תפקדתא לימינא ולסמאלא בדיל דיורד יומין על-מלכותה הוא ובנוהי בגו ישראל: ◻

יח (א) לא-יהי לכהניא לואי כל-שבטא דלוי חלק ואחסנא עם-ישראל קרבניא דיג ואחסנתה ייכלון:

(ב) ואחסנא לא-יהי-לה בגו אחיה מתנן דיהב לה יל אנין אחסנתה כמא דמלל לה: ◻

(ג) וזו יהל בחזי לכהניא מן-עמא מן-נכסי נכסתא אם-תור אם-אמר ויתן לכהנא דרעא ולועא וקבתא:

(ד) ריש עבורך חמרך ומשחך וריש גנת ענף תתן-לה:

(ה) אָרִי בֵּה אֲתָרְעִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִכָּל-שִׁבְטֶיךָ לְמַקְּםָּ לְשִׁמְשָׁא בְּשִׂמָּא דִּינִי הוּא וּבְנֹוהִי כָּל-יּוֹמֵיָא: ◦

(ו) וְאַרְלִי יִיתִי לְנֹאָה מִחֲדָא מִקְרֹוּיךָ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל דְּהוּא דָּאָר תַּמָּן וְיִיתִל בְּכָל-רְעוּת נַפְשָׁה לְאַתְרָא דִּיתְרַעִי יְיָ:

(ז) וְיִשְׁמָשׁ בְּשִׂמָּא דִּינִי אֱלֹהֶיךָ כְּכָל-אַחֹוהִי לְנֹאָי דְּמִשְׁמָשִׁין תַּמָּן קָדָם יְיָ:

(ח) חֲלַק כְּחֲלַק יִיכְלוֹן בְּרַ מִמְטַרְתָּא דִּיתָה שְׁבִתָּא דְכֹן אֲתַקִּינוּ אַבְהֵתָא: ◦

(ט) אָרִי אַתְּ עָלִל לְאַרְעָא דִּינִי אֱלֹהֶיךָ יִהְב־לָךְ לֹא-תִילָךְ לְמַעַבְדַּ כְּתַעֲבַת עַמְמֵיָא הָאֲנֹון:

(י) לֹא-יִשְׁתַּכַּח פְּדָ מַעַבְרַ בְּרָה וּבְרַתָה בְּנוֹרָא קֶסֶם קֶסְמִין מְעַנְן וּמְנַחֵשׁ וְחַרְשׁ:

(יא) וְרִטֹן רִטֹן וְשָׂאֵל בְּבַדִּין וּבְזִכּוֹרוֹ וְתַבַּע מִן-מִיתָא:

(יב) אָרִי מִרְחַק קָדָם יְיָ כָּל-דְּעַבְדַּ אֱלֹן וּבְדִיל תַּעֲבַתָּא הָאֲלֹן יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִתְרַךְ יִתְהוֹן מִן-קַדְמֵיךָ:

(יג) שְׁלִים תְּהִי בְּדַחֲלַתָּא דִּינִי אֱלֹהֶיךָ:

(יד) אָרִי עַמְמֵיָא הָאֲלֹן דְּאַתְּ יִרַת יִתְהוֹן מִן-מְעַנְנֵיָא וּמִן-קֶסְמֵיָא שְׁמַעִין וְאַתְּ לֹא כֹן יִהְב־לָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ:

(טו) נְבִיא מִבְּיַד נִיד מֵאַחִיךָ כְּמֹנִי יָקִים לָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִנְּהָ תַקְבְּלוֹן:

(טז) כָּלִל דְּשָׂאֲלַתָּא מִן-קָדָם יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּחֹב־בְּיוֹם הַקְהָל לְאֹמֵר לֹא אֶסְפֵּךְ לְשִׁמְעַל אֶת-קוֹלִי יְיָ אֱלֹהֵי וְאַתְּ-הָאֵשׁ הַגְדִּילָה הַנְּזַאת לֹא-אַרְאָה עוֹד וְלֹא אָמוֹת:

(יז) וְיֹאמֵר יְיָ לִי אֲתַקִּינוּ דְּמִלִּילוֹ:

(יח) נְבִיא אֶקִים לְהוֹן מִגֹּו אַחִיהוֹן פְּוִתְךָ וְאַתָּן פִּתְגְמֵי נְבוּאָתִל בְּפִמָּה וְיִמְלִל עִמְהוֹן יִת כָּל-דְּאַפְקֹדְגָה:

(יט) וְיִהִי גְבֻרָא דְלֹא יִקְבֵּל לְפִתְגְמֵי דִימְלִל בְּשִׁמִּי מִימְרֵי יִתְבַּע מִנְּהָ:

(כ) בְּרַם נְבִיא דִּירְשַׁע לְמִלְלָא פִתְגְמָא בְּשִׁמִּי יִת דְלֹא פִקְדַתָּה לְמִלְלָא וְדִימְלִל בְּשׁוֹם טְעוּת עַמְמֵיָא וְיִתְקַטִּיל נְבִיאָה הָהוּא:

(כא) וְאַרְי תִּימַר בְּלִבְךָ אֵיכְהֹן נִדְעַ יִת-פִּתְגְמָא דְלֹא מְלִלָה יְיָ:

(ה) כִּי בּוֹ בַחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִכָּל-שִׁבְטֶיךָ לְעַמּוֹד לְשִׁרְתָּ בְּשִׁם-יְיָ הוּא וּבְנֵיו כָּל-הַיָּמִים: ◦

(ו) וְכִי-יָבֵא הַלְוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הוּא גֵר שָׁם וּבָא בְּכָל-אַוֶּת נַפְשׁוֹ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְיָ: (ז) וְשִׁרְתָּ בְּשִׁם יְיָ אֱלֹהֶיו כְּכָל-אַחֹוֹ הַלְוִיִּם הַעֹמְדִים שָׁם לְפָנָי יְיָ:

(ח) חֲלַק כְּחֲלַק יִאֲכָלוּ לְבַד מִמְכָּרֵיו עַל-הָאָבוֹת: ◦

(ט) כִּי אֲתָה בָּא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא-תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבַת הַגּוֹיִם הֵהֵם: (י) לֹא-יִמְצָא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ-וּבִתּוֹ בְּאֵשׁ קֶסֶם קֶסְמִים מְעוֹנָן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף: (יא) וְחֹבֵר חֹבֵר וְשָׂאֵל אוֹב וְיִדְעֵנִי וְדַרְשׁ אֶל-הַמֵּתִים: (יב) כִּי-תוֹעֲבַת יְיָ כָּל-עֲשֵׂה אֱלֹהֵי וּבְגַלְלֵי הַתוֹעֲבַת הָאֱלֹהֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֶיךָ: (יג) תִּמְיִם תִּהְיֶה עִם יְיָ אֱלֹהֶיךָ: (יד) כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲתָה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל-מְעוֹנָנִים וְאֶל-קֶסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאַתָּה לֹא כֹן נָתַן לָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: (טו) נְבִיא מִקְרֹבְךָ מֵאַחִיךָ כְּמֹנִי יָקִים לָךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵלֶיו תִּשְׁמָעוּן:

(טז) כָּלִל אֲשֶׁר-שָׂאֲלַתָּ מֵעַם יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּחֹב־בְּיוֹם הַקְהָל לְאֹמֵר לֹא אֶסְפֵּךְ לְשִׁמְעַל אֶת-קוֹלִי יְיָ אֱלֹהֵי וְאַתְּ-הָאֵשׁ הַגְדִּילָה הַנְּזַאת לֹא-אַרְאָה עוֹד וְלֹא אָמוֹת: (יז) וְיֹאמֵר יְיָ אֵלָי הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבַּרוּ: (יח) נְבִיא אֶקִים לְהֵם מִקְרֹב אַחִיהֵם כְּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרִי בְּפִיו וְדַבַּר אֲלִיהֶם אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲצוּנֹו: (יט) וְהִיָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע אֶל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִדְבַר בְּשִׁמִּי אֲנֹכִי אֲדַרְשׁ מֵעַמּוֹ: (כ) אַךְ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יוֹדֵל לְדַבַּר דְּבָר בְּשִׁמִּי אֶת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו לְדַבַּר וְאֲשֶׁר יִדְבַר בְּשִׁם אֱלֹהִים אַחֵרִים וּמֵת הַנְּבִיא הָהוּא: (כא) וְכִי תֹאמַר בְּלִבְךָ אֵיכְהֹן נִדְעַ אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר לֹא-דִבַּרוּ יְיָ:

תורה

תרגום אונקלוס

(כב) אֲשֶׁר יִדְבַר הַנְּבִיא בְשֵׁם יְיָ וְלֹא־יִהְיֶה הַדְּבָר וְלֹא יִבָּא
הוא הדבר אשר לא-דברו יי בַּזְרוֹן דְּבָרוֹ הַנְּבִיא לֹא
תְּגוֹר מִמֶּנּוּ: ◦

יט (א) כִּי־יִכְרִית יי אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ אֶת־אֲרָצָם וּיְרֻשָׁתָם וַיִּשְׁבַּת בְּעַרְיָתָם וּבְכַתְיָתָם:
(ב) שְׁלוֹשׁ עָרִים תְּבַדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ:

(ג) תִּכְיֶן לָךְ הַדְּרֹךְ וְשַׁלְשֶׁת אֶת־גְּבוּל אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יִנְחִילְךָ
יי אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹס שָׁמָּה כָּל־רֹצֵחַ:

(ד) וְזֶה דְּבַר הַרְצָח אֲשֶׁר־יָנוֹס שָׁמָּה וְחָי אֲשֶׁר יִכְּה
אֶת־רַעְלוֹ בְּכַל־יָרְעַת וְהוּא לֹא־שָׁנָא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשָׁם:

(ה) וְאֲשֶׁר יִבָּא אֶת־רַעְלוֹ בַּיַּעַר לְחַטֵּב עֵצִים וּנְדָחָה יָדוֹ
בְּגִרְזֹן לְכַרְתֵּי הָעֵץ וְנִשַׁל הַפְּרֹזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־רַעְלוֹ
וּמָת הוּא יָנוֹס אֶל־אֶחַת הָעָרִים־הָאֵלֶּה וְחָי:

(ו) פֶּן־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחֲרַי הַרְצָח כִּי־יַחֲמֶם לְכַבֵּד וְהַשִּׁיגוּ
כִּי־יִרְבֶּה הַדְּרֹךְ וְהִכְהוּ נַפְשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מֹוֹת כִּי לֹא
שָׁנָא הוּא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשׁוֹם:

(ז) עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶה לְאֹמֵר שְׁלֹשׁ עָרִים תְּבַדִּיל לָךְ:
(ח) וְאִם־יִרְחִיב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לְאַבְתָּיִךְ וְנָתַן לָךְ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבַּר לְתַת
לְאַבְתָּיִךְ:

(ט) כִּי־תִשְׁמַר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מִצְוֶה הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו
כָּל־הַיָּמִים וַיִּסְפָּת לָךְ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשְּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה:

(י) וְלֹא יִשְׁפֹּד הֵם נָלוּ בְּקָרֵב אֲרָצְךָ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן
לָךְ בְּחִלָּה וְהָיָה עֲלֶיךָ דָּמִים: ◦

(יא) וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שָׁנָא לְרַעְלוֹ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו
וְהִכְהוּ נַפְשׁ וּמָת וְלֹא אֶל־אֶחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה:

(יב) וְשִׁלְחוּ זְקֵנֵי עִירָו וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתַנוּ אֹתוֹ בְּיַד
גֹּאֵל הַדָּם וּמָת:

(כב) דִּימְלִיל נְבִיא בְשֵׁמַי דִּי וְלֹא־יְהִי פִתְגָמָא וְלֹא יִתְקַיֵּם
הוּא פִתְגָמָא דְלֹא מְלִלָה יי בְּרִשְׁעֵי מְלִלָה נְבִיא לֹא
תְּדַחַל מִנֶּה: ◦

יט (א) אֲרִי יִשְׁיָצִי יי אֱלֹהֶיךָ יִתְעַמְמָא דִּינִי אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה
לָךְ יִתְאַרְעָהוֹן וְתִירְתַּנְוִן וְתִתְבַּב בְּקִרְוִיהוֹן וּבְכַתְיָהוֹן:
(ב) תִּלְתֵּי קָרְוִין תְּפַרְשֵׁ לָךְ בְּגוֹ אֲרַעָךְ דִּינִי אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה לָךְ
לְמִירְתָּהּ:

(ג) תִּתְקַן לָךְ אֲרִחָא וְתִתְלַת יִתְתַּחֲוִים אֲרַעָךְ דִּיחֲסִנְנָךְ יי
אֱלֹהֶיךָ וַיְהִי לְמַעְרַק לְתַמְנָן כָּל־קְטֹל:

(ד) וְהוּן פִּתְגָם קְטֹלָא דִּיעַרְק לְתַמְנָן וַיִּתְקַגֵּם דִּיקְטֹל
יִתְחַבְרֶה בְּלֹא מְדַעָה וְהוּא לֹא־סָגִי לֵה מְאַתְמָלִי
וּמְדַקְדָּמוֹהִי:

(ה) וְדִיעֵל עִם־חַבְרָה בְּחַרְשָׁא לְמַקְזָא אַעִין וְתִתְמַרְגִּי יִהְיֶה
בְּפְרֹזְלָא לְמַקְצָה אַעָא וַיִּשְׁתַּלַּף פְּרֹזְלָא מִן־אַעָא וַיִּשְׁכַּח
יִתְחַבְרֶה וַיִּמּוֹת הוּא יַעַרְק לְחַדָּא מִן־קִרְוִיא־הָאֵלֶּן
וַיִּתְקַיֵּם:

(ו) דִּלְמָא יִרְדֹּף גֹּאֵל דְּמָא בְּתַר קְטֹלָא אַרְיִי יַחֲמֶם לְבַהֵ
וַיִּדְבַקְנָה אַרְיִי־תִסְגִּי אֲרִחָא וַיִּקְטַלְנָה נַפְשׁ וְלֵה לִית
חֻבַּת דִּין דְּקֹטֵל אַרְיִי לֹא סָגִי הוּא לֵה מְאַתְמָלִי
וּמְדַקְדָּמוֹהִי:

(ז) עַל־כֵּן אֲנִי מְפַקֵּד לָךְ לְמִימַר תִּלְתֵּי קָרְוִין תְּפַרְשֵׁ לָךְ:
(ח) וְאִם־יִפְתִּי יי אֱלֹהֶיךָ יִתְתַּחֲוִמְךָ כַּמָּא דְּקַיִם לְאַבְתָּיִךָ
וַיִּתֵּן לָךְ יִתְכָּל־אַרְעָא דִּמְלָל לְמַתְנָן לְאַבְתָּיִךָ:

(ט) אַרְיִי תִטַּר יִתְכָּל־תְּפַקֵּדְתָּא הָרָא לְמַעַבְדָּה דְאַנָּא
מְפַקֵּד לָךְ יוֹמָא־דִּין לְמַרְתָּם וַיִּתְיִי אֱלֹהֶיךָ וְלִמְהַךְ בְּאַרְתָּן
דְּתַקְנָן קְדָמוֹהִי כָּל־יוֹמָא וְתוֹסַף לָךְ עוֹד תִּלְתֵּי קָרְוִין
עַל תִּלְתֵּי אֵלֶּן:

(י) וְלֹא יִשְׁתַּפֹּד דָּם זְפִי בְּגוֹ אֲרַעָךְ דִּינִי אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה לָךְ
אַחֲסָנָא וַיְהִי עָלֶיךָ חֻבַּת־דִּין דְּקֹטֵל: ◦

(יא) וְאֲרִי יְהִי גְבַר סָגִי לְחַבְרָה וַיִּכְמֵן לֵה וַיִּקּוּם עָלוֹהִי
וַיִּקְטַלְנָה נַפְשׁ וַיִּמּוֹת וַיַּעַרְק לְחַדָּא מִן־קִרְוִיא־הָאֵלֶּן:

(יב) וַיִּשְׁלַחוּ סְבִי קִרְתָּה וַיִּדְבְּרוּן יִתָּה מִתַּמְנָן וַיִּמְסְרוּן
יִתָּה בְּיַד גֹּאֵל דְּמָא וַיִּמּוֹת:

(יג) לא-תחוס עינך עלוהי ותפלי אשךי דם-זכיי מישראל וייטב לך: ◻

(יד) לא תשניל תחומא דחברך דתחימו קדמאי באחסנתך דתחסן בארעא דיגי אלהך יהב לך למירתה: ◻

(טו) לא-יקום סהיד חד בגבר לכל-ענין ולכל-חובין בכל-חטא דיחטי על-מימרו תרין סהדין או על-מימר תלתא-סהדין יתקיים פתגמא:

(טז) ארי-יקום סהיד-שקר בגבר לאסהדא בה סטיא:

(יז) ויקומין תרין-גבריא דיילהון דינא קדם יג קדם כהניא ודינאי דיהון ביומיא האנון:

(יח) ויתבעון דינאי ואות והא סהיד שקרא סהדא שקרא אסהד באחוהי:

(יט) ותעבדון לה כמא דחשב למעבד לאחוהי ותפלי עבד דביש מביניך:

(כ) ודישתארוין ישמעון וידחלוין ולא-יוספון למעבד עוד כפתגמא בישא דהן ביניך:

(כא) ולא תחוס עינך נפשא ו חלף נפשא עינא חלף עינא שנא חלף שנא ידא חלף ידא רגלא חלף רגלא: ◻

כ (א) ארי תפל לאגחא קרבא על-בעלי דבבך ותחזי סוסון ורתכין עם סגי מנף לא תדחל מנהון ארי יג אלהך מימרה בסעודך דאסקוד מארעא דמצרים:

(ב) ויהי כמקרבכון לאגחא קרבא ויתקרב פהנא וימלל עם-עמא:

(ג) ויימר להון שמע ישראל אתון מתקרבין יומא-הן לאגחא קרבא על-בעלי דבביכון לא-יזוע לבכון לא-תדחלוין ולא-תתבעתון ולא-תתברון מן-קדמיהון:

(ד) ארי יג אלהכון דמדבר קדמיכון לאגחא לכון קרב עם-בעלי דבביכון למפרק יתכון:

(ה) וימללוין סרכיא עם-עמא למימר מן-גברא דבנא ביתא חדתא ולא חנכה יהך ויתוב לבייתה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יחנכנה:

(ו) ומן-גברא דנצב פרמא ולא אחלה יהך ויתוב לבייתה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יחלנה:

(יג) לא-תחוס עינך עליו ובערת דם-הנקי מישראל וטוב לך: ◻

(יד) לא תסיג גבול רעה אשר גבולו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יי אלהיך נתן לך לרשתה: ◻

(טו) לא-יקום עד אחד באיש לכל-עון ולכל-חטאת בכל-חטא אשר יחטא על-פיו שני עדים או על-פי שלשה-עדים יקום דבר:

(טז) כיי-יקום עד-חמס באיש לענות בו סרה:

(יז) ועמדו שני-האנשים אשר להם הריב לפני יג לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם:

(יח) ודרשו השפטים היטב והנה עד-שקר העד שקר ענה באחיו:

(יט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך:

(כ) והנשארים ישמעו ויראו ולא-יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך:

(כא) ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: ◻

כ (א) כיי-תצא למלחמה על-איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כיי-ג אלהיך עמך המעלה מארץ מצרים:

(ב) והיה כקרבכם אל-המלחמה ונגש הכהן ודבר אל-העם:

(ג) ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על-איביכם אל-יבך לבבכם אל-תיראו ואל-תחפזו ואל-תערצו מפניהם:

(ד) כיי יג אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם-איביכם להושיע אתכם:

(ה) ודברו השטרים אל-העם לאמר מי-האיש אשר בנה בית-חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו:

(ו) ומי-האיש אשר-נטע פרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחלנו:

(ו) ומי-האיש אשר-ארש אשה ולא לקחה ילד וישב לביתו פן-ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה:
 (ז) ויספו השטרים לדבר אל-העם ואמרו מי-האיש הירא ורף הללב ילד וישב לביתו ולא ימס את-לבו אחיו כלבו:
 (ח) והיה ככלת השטרים לדבר אל-העם ופקדו שרי צבאות בראש העם:
 (ט) כפי-תקרב אל-עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
 (י) והיה אם-שלום תענה ופתחה לך והיה כל-העם הנמצא-בה יהיו לך למס ועבדוך:
 (יא) ואם-לא תשלים עמו ועשתה עמו מלחמה וצרת עליה:
 (יב) ונתנה יג אלהיך בידך והפית את-פל-זכורה לפי-קרב:
 (יג) רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל-שלטה תבז לך ואכלת את-שלל איביך אשר נתן יג אלהיך לך:
 (יד) פן תעשה לכל-הערים הרחוקת ממך מאד אשר לא-מערי הגוים-האלה הנה:
 (טו) רק מערי העמים האלה אשר יג אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל-נשמה:
 (טז) כפי-החרם תחרימם החתי והאמרי הפנעני והפרזי החני והיבוסני כאשר צוה יג אלהיך:
 (יז) למען אשר לא-למדו אתכם לעשות ככל-תועבתם אשר עשו לא-היהם וחטאתם ליג אלהיכם:
 (יח) כפי-תצור אל-עיר ימים רפים להלחם עליה לתפשה לא-תשחית את-עצה לנדח עליו גרון פי ממנו תאכל ואתו לא תכרת פי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור:
 (יט) רק עץ אשר-תדע כפי-לא-עץ מאכל-הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על-העיר אשר-הוא עשה עמו מלחמה עד רדתה:
 (כ) ויהי כד-ישיצון סרכיא למללא עם-עמא וימנון רבני חילא בריש עמא:
 (כא) ארי תקרב לקרית לאגתא קרבא עליה ותקרי לה מלין דשלם:
 (כב) ויהי אם-שלם תענינה ותפתח לך ויהי כל-עמא דישתכח-בה יהיו לך מסקי מסין ויפלחונו:
 (כג) ואם-לא תשלם עמו ותעבד עמו קרב ותצור עליה:
 (כד) וימסרנה יג אלהיך בידך ותמחי את-פל-דכרה לפתגם דחרבא:
 (כה) לחוד נשיא וטפלא ובעירא וכל דיהי בקריתא כל-עדאה תבז לך ותיכל ית-עדאה דסנאיך דיהב יג אלהיך לך:
 (כו) פן תעבד לכל-קרנאי דרחיקין מנה לחדא דלא מקרני עממיא האלן אנין:
 (כז) לחוד מקרני עממיא האלן דיג אלהיך יתב לך אחסנא לא תקים כל-נשמה:
 (כח) ארי גמרא תגמרנון חתאי ואמראל כנענאי ופרזאי חואי ויבוסאי כמא דפקדך יג אלהיך:
 (כט) בדיל דלא-ילפון יתכון למעבד ככל תעבתהון דעברין לטעותהון ותחובין קדם-יג אלהיכון:
 (ל) ארי-תצור על-קריתא יומין סגיאין לאגתא קרבא עליה למכבשה לא-תחבל ית-אילנה לארמא עלוהי פרזלא ארי מנה תיכל ויתה לא תקוץ ארי לא כאנשא אילן חקלא למעל מן-קדמיך בצירא:
 (לא) לחוד אילן דתדע ארי לא-אילן דמיכל הוא יתה תחבל ותקוץ ותבני כרקמין על-קריתא דהיא עבדא עמו קרב עד-דתכבשה:
 (לב) ויהי כד-ישיצון סרכיא למללא עם-עמא וימנון רבני חילא בריש עמא:
 (לג) ארי תקרב לקריתא לאגתא קרבא עליה ותקרי לה מלין דשלם:
 (לד) ויהי אם-שלם תענינה ותפתח לך ויהי כל-עמא דישתכח-בה יהיו לך מסקי מסין ויפלחונו:
 (לה) ואם-לא תשלם עמו ותעבד עמו קרב ותצור עליה:
 (לז) וימסרנה יג אלהיך בידך והפית את-פל-זכורה לפי-קרב:
 (לח) רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל-שלטה תבז לך ואכלת את-שלל איביך אשר נתן יג אלהיך לך:
 (לח) פן תעשה לכל-הערים הרחוקת ממך מאד אשר לא-מערי הגוים-האלה הנה:
 (לט) רק מערי העמים האלה אשר יג אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל-נשמה:
 (מ) כפי-החרם תחרימם החתי והאמרי הפנעני והפרזי החני והיבוסני כאשר צוה יג אלהיך:
 (מא) למען אשר לא-למדו אתכם לעשות ככל-תועבתם אשר עשו לא-היהם וחטאתם ליג אלהיכם:
 (מב) כפי-תצור אל-עיר ימים רפים להלחם עליה לתפשה לא-תשחית את-עצה לנדח עליו גרון פי ממנו תאכל ואתו לא תכרת פי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור:
 (מג) רק עץ אשר-תדע כפי-לא-עץ מאכל-הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על-העיר אשר-הוא עשה עמו מלחמה עד רדתה:

(ו) ומי-גברא דארס אתתא ולא נספה יהו ויתוב לביתה דלמא יתקטיל בקרבא וגבר אחרן יסבנה:
 (ז) ויוספון סרכיא למללא עם-עמא וימרוז מן-גברא דדחל ותביר לפא יהו ויתוב לביתה ולא יתבר ית-לבא דאחיהי כלבה:
 (ח) ויהי כד-ישיצון סרכיא למללא עם-עמא וימנון רבני חילא בריש עמא:
 (ט) ארי תקרב לקריתא לאגתא קרבא עליה ותקרי לה מלין דשלם:
 (י) ויהי אם-שלם תענינה ותפתח לך ויהי כל-עמא דישתכח-בה יהיו לך מסקי מסין ויפלחונו:
 (יא) ואם-לא תשלם עמו ותעבד עמו קרב ותצור עליה:
 (יב) וימסרנה יג אלהיך בידך ותמחי את-פל-דכרה לפתגם דחרבא:
 (יג) לחוד נשיא וטפלא ובעירא וכל דיהי בקריתא כל-עדאה תבז לך ותיכל ית-עדאה דסנאיך דיהב יג אלהיך לך:
 (יד) פן תעבד לכל-קרנאי דרחיקין מנה לחדא דלא מקרני עממיא האלן אנין:
 (טו) לחוד מקרני עממיא האלן דיג אלהיך יתב לך אחסנא לא תקים כל-נשמה:
 (טז) ארי גמרא תגמרנון חתאי ואמראל כנענאי ופרזאי חואי ויבוסאי כמא דפקדך יג אלהיך:
 (יז) בדיל דלא-ילפון יתכון למעבד ככל תעבתהון דעברין לטעותהון ותחובין קדם-יג אלהיכון:
 (יח) ארי-תצור על-קריתא יומין סגיאין לאגתא קרבא עליה למכבשה לא-תחבל ית-אילנה לארמא עלוהי פרזלא ארי מנה תיכל ויתה לא תקוץ ארי לא כאנשא אילן חקלא למעל מן-קדמיך בצירא:
 (יט) לחוד אילן דתדע ארי לא-אילן דמיכל הוא יתה תחבל ותקוץ ותבני כרקמין על-קריתא דהיא עבדא עמו קרב עד-דתכבשה:
 (כ) ויהי כד-ישיצון סרכיא למללא עם-עמא וימנון רבני חילא בריש עמא:
 (כא) ארי תקרב לקריתא לאגתא קרבא עליה ותקרי לה מלין דשלם:
 (כב) ויהי אם-שלם תענינה ותפתח לך ויהי כל-עמא דישתכח-בה יהיו לך מסקי מסין ויפלחונו:
 (כג) ואם-לא תשלם עמו ותעבד עמו קרב ותצור עליה:
 (כד) וימסרנה יג אלהיך בידך והפית את-פל-זכורה לפי-קרב:
 (כה) רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל-שלטה תבז לך ואכלת את-שלל איביך אשר נתן יג אלהיך לך:
 (כז) פן תעשה לכל-הערים הרחוקת ממך מאד אשר לא-מערי הגוים-האלה הנה:
 (כח) רק מערי העמים האלה אשר יג אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל-נשמה:
 (כט) כפי-החרם תחרימם החתי והאמרי הפנעני והפרזי החני והיבוסני כאשר צוה יג אלהיך:
 (ל) למען אשר לא-למדו אתכם לעשות ככל-תועבתם אשר עשו לא-היהם וחטאתם ליג אלהיכם:
 (לא) כפי-תצור אל-עיר ימים רפים להלחם עליה לתפשה לא-תשחית את-עצה לנדח עליו גרון פי ממנו תאכל ואתו לא תכרת פי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור:
 (לב) רק עץ אשר-תדע כפי-לא-עץ מאכל-הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על-העיר אשר-הוא עשה עמו מלחמה עד רדתה:

תרגום אונקלוס

כא (א) אַרְיִי יִשְׁתַּכַּח קְטִילָא בְּאַרְעָא דִּילִי אֱלֹהֵיךָ יְהִי לְךָ
 לְמִירְתָּהּ רַמִּי בְּחַקְלָא לֹא יִדְיַע מִן קְטִילָה:
 (ב) וַיִּפְקֹדוּן סְבִיבֵיךָ וַדְּבִיבֵיךָ וַיִּמְשְׁחוּן לְקַרְוֵלָא דְּבִסְחָרְנוֹת
 קְטִילָא:
 (ג) וַתְּהִי קַרְתָּא דְּקַרְיֵבָא לְקְטִילָא וַיִּסְבֹּון סְבִי קַרְתָּא
 הֵהִיא עֲגֻלַת תּוֹרִין דְּלֹא אֲתַפְּלַח בָּהּ דְּלֹא נִגְדַת בְּנִיר:
 (ד) וַיַּחֲתֹון סְבִי קַרְתָּא הֵהִיא יַת-עֲגֻלְתָּא לְנַחַל בְּיָר דְּלֹא
 יַתְפַּלַּח-בָּהּ וְלֹא יִזְדַּרְע וַיִּקְפֹּון תַּמְּן יַת-עֲגֻלְתָּא בְּנַחְלָא:
 (ה) וַיִּתְקַרְבוּן כְּהַנִּיא בְּנֵי לוֹי אַרְיִי בְּהוֹן אֲתַרְעֵי יְגֵ אֱלֹהֵיךָ
 לְשִׁמְשׁוֹתָהּ וּלְבִרְכָא בְּשִׁמְא דִּי וְעַל-מִימְרֵהוֹן יְהִי כָּל-דִּין
 וְכָל-מִכְתָּשׁ סְגִירוֹ:
 (ו) וְכָל סְבִי קַרְתָּא הֵהִיא דְּקַרְיֵבִין לְקְטִילָא יִסְחוּן
 יַת-יְהִיְהוֹן עַל-עֲגֻלְתָּא דְּנִקִּיפָא בְּנַחְלָא:
 (ז) וַיִּתִּיבוּן וַיִּימְרוּן יְדִינָא לֹא אֲשַׁדָּא יַת-דִּמְא הָדִין
 וְעִינֵינָא לֹא חִזָּא:
 (ח) כְּהַנִּיא יִימְרוּן כְּפַרְ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל דְּפִרְקַתָּא יְיָ וְלֹא
 תַתֵּן חוֹבַת דִּם-זָכִי בְּגוֹ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וַיִּתְפַּכֵּר לְהוֹן
 עַל-דִּמְא:
 (ט) וְאַתְּ תַפְּלֵי אֲשֶׁרֵי דִם-זָכִי מִבִּינֵיךָ אַרְיִי תַעֲבֹד דְּכִשָּׁר
 קַרְמֵ יְיָ: ׀

תורה

כא (א) כִּי-יִמְצָא חָלָל בְּאַרְמֵהּ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ
 לְרִשְׁתָּהּ נָפֵל בְּשׂוּדָה לֹא נוֹדַע מִי הִפְהוֹ:
 (ב) וַיִּצְאוּ זְקֵנֶיךָ וְשֹׁפְטֶיךָ וּמְדַרְדְּוּ אֶל-הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבַת
 הַחָלָל:
 (ג) וְהָיָה הָעִיר הַקְּרִיבָה אֶל-הַחָלָל וְלִקְחוּ זְקֵנֵי הָעִיר
 הַהוּא עֲגֻלַת בְּקָר אֲשֶׁר לֹא-עֵבֵד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא-מִשְׁכָּה
 בְּעַל:
 (ד) וְהוֹרְדוּ זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא אֶת-הָעֲגֻלָּה אֶל-נַחַל אֵיתָן
 אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעַרְפוּ-שָׁם אֶת-הָעֲגֻלָּה
 בְּנַחַל:
 (ה) וַנִּגְשׂוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לוֹי כִּי כֹּם בָּחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ
 וּלְבִרְךָ בְּשֵׁם יְיָ וְעַל-פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל-רִיב וְכָל-נִגְעָה:
 (ו) וְכָל זְקֵנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרִיבִים אֶל-הַחָלָל יִרְחֲצוּ
 אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הָעֲגֻלָּה הָעַרּוּפָה בְּנַחַל:
 (ז) וְעָנוּ וְאָמְרוּ יְדִינּוּ לֹא שָׁפְכָה אֶת-הַדָּם הַזֶּה וְעִינֵינוּ
 לֹא רָאוּ:
 (ח) כְּפַרְ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּרִיתִי יְיָ וְאֵל-תַּתֵּן הָדִם נָקִי
 בְּקַרְבַּ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם:
 (ט) וְאַתָּה תַבְעֵר הַדָּם הַנָּקִי מִקְרַבְךָ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיִּשָּׁר
 בְּעֵינֵי יְיָ: ׀